

VERS L'UNITAT D'ACCIO ANTIFRANQUISTA A PARIS

L'assaig d'unitat accio dels partits polítics antifranquistes que començà a París amb motiu del 14 d'abril continua a marxar endavant. Reunions sovint de delegats dels diferents Comites Departamentals examinen la situació i miren de trobar els punts de coincidència precisos que permetin una acció comuna de totes les forces polítiques de l'emigració republicana.

Un cicle de conferències sobre un tema únic, es a dir, sobre quins són els mitjans més eficaços per a enderrocar el règim franquista i reconquerir la llibertat tenen lloc dues vegades per mes amb una afluència remarcable de militants de tots els partits i organitzacions.

Per a començar aquest cicle tingué lloc un miting de presentació en el transcurs del qual parlaren els representants de les quatre grans tendències de l'emigració.

Després que Arsenio Jimeno, en nom dels Comites Departamentals feu la presentació de l'acte i explicà l'abast d'aquest,

Josep Sans, en nom d'Esquerra Republicana de Catalunya, feu una anàlisi de la situació a que ens havia portat l'esperar que les grans potències ens resolguessin el nostre problema i lamentà que en els moments més difícils de la guerra, els amics que tots teníem en terres llunys d'Europa no haguessin constituït un Govern per a prendre part a la guerra mundial i exigir així la caiguda de Franco a l'acabar-se aquella.

Després de recordar la figura meravellosa del President martir, Lluís Companys, considerà que la millor manera de fer la unitat d'acció es considerar que tot quan fan les forces polítiques exilades ho fan en un sentit antifranquista. Enlloc de criticar-nos els uns als altres, digué, fem de manera d'apoiar totes les iniciatives que tendeixen a combatre Franco i el franquisme. Es d'una manera pràctica que hem de lluitar i no solament amb mitings i amb discursos.

Seguidament Manuel de Irujo, en nom del Partit Nacionalista Basc, exposà la posició dels amics d'Euzkadi. Analitzà la situació de resistència passiva que existeix a l'interior i les contradiccions dels mateixos franquistes i acabà fent constar que amb fermesa i amb actuació arribarem a obtenir l'enderrocament de Franco i la reconquesta de la llibertat.

A continuació Rodolfo Llopis, en nom del Partit Socialista Obrer Espanyol analitzà la situació internacional i els canvis en un o altre sentit que es veuen. Feu un paral·lel entre l'actuació del feixisme abans del 1939 i l'acció que avui dia volen tenir certs països mediterranis i posà en guardia les democràcies, en especial França i Anglaterra, contra els intents antidemocràtics dels països que d'una manera o altra apoen a Franco.

Finalment Felix Gordon Ordas, en nom de la "Union Federal de Izquierdas Republicanas" examinà la situació política fent remarcar que mentres i tant no es torni als principis de moral internacional, no podrà haver pau i tranquil·litat al món. Recordà les recomanacions de les Nacions Unides i de